

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Autoleasing Litoměřice spol. s r.o.** se sídlem Praha 1, Králodvorská 1081/16, zastoupeného JUDr. Pavlem Kavínkem, advokátem a společníkem společnosti KAVINEK & partneři, v.o.s., advokátní kancelář, se sídlem Praha 1, Králodvorská 1081/16, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2015, č. j. 26777/15/5100-41455-711218,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný na základě podnětu Finančního úřadu pro Ústecký kraj delegoval dle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), ve vztahu k žalobci místní příslušnost k výkonu správy daní s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Praha na Finanční úřad pro Ústecký kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno.

V odůvodnění žalovaný zejména uvedl, že těžiště podnikatelské činnosti žalobce je soustředěno v územní působnosti Finančního úřadu pro Ústecký kraj, kde provozuje majoritní část své podnikatelské činnosti (Terezín – Nové Kopisty, okres Litoměřice). Sídlo společnosti v Praze (Královská 1081/16, Praha 1) je pouze sídlem formálním - virtuálním, kde není žalobcem vykonávána většinová obchodní činnost. To platí i pro provozovnu na adrese Pakoměřická 1775/5, Praha 8 - Kobylisy.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[2] Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě uvedl, že napadené rozhodnutí nemá oporu v důkazních prostředcích a neobsahuje přezkoumatelné odůvodnění.

[3] Konkrétně rozporoval jednotlivé argumenty žalovaného, na základě kterých vydal napadené rozhodnutí. Namítal, že žalovaný vycházel z úředního záznamu z místního šetření ze dne 28. 1. 2015, č. j. 306021/15/2507-60562-504114, při kterém správce daně vycházel z vyjádření jednoho ze zaměstnanců, avšak bez jakékoli jeho identifikace. Není tedy jasné, zda se vůbec o zaměstnance žalobce jednalo. Správce daně nevyslechl jednatele nebo vedoucí pracovníky žalobce, kteří mají o vedení společnosti jistě lepší informace. Správce daně dále v záznamu uvedl, že je jednatel k dispozici v kanceláři. To však nemůže založit domněnku, že je zde každý den. Jednatel se většinu týdne zdržuje v Praze v kanceláři v sídle společnosti nebo na další provozovně na adrese Pakoměřická 1775/5, Praha 8.

[4] Žalobce vykonává obchodní činnost po celé republice, přičemž region Prahy je důležitým zdrojem obchodních partnerů, tudíž trvalé bydliště jednatele žalobce (Trnovany a Litoměřice) neobstojí jako důvod pro efektivnější správu daní. Naopak v severočeském kraji se zvyšuje nezaměstnanost a je tlumen ekonomický a hospodářský růst. Rozborem vozového parku žalobce lze dospět k závěru, že těžiště obchodu se přesunulo do Prahy, neboť žalobce má k pronájmu cca 600 vozů, přitom polovina z nich je pronajímána klientům v Praze.

[5] Sídlo žalobce je skutečným sídlem, které splňuje veškeré zákonné požadavky. Není pravdou, že žalobce sídlí ve „virtuálním“ sídle. Sídlo je označeno, je zde zajištěna kancelář (kanceláře), přijímání pošty a telefonních hovorů. Vedení společnosti žalobce nebrání v uvedených prostorách ani skutečnost, že na uvedené adrese sídlí několik dalších subjektů. Absurdním tvrzením žalovaného je, že jednatel žalobce vykonává svoji funkci pouze v místě svého trvalého bydliště. Žalobce také plánuje změnu názvu společnosti na Autoleasing Horejšek s.r.o., což v době rozhodování soudu již bude zapsáno v obchodním rejstříku. Tato změna také dokládá, že činnost žalobce není vázána na Litoměřice a region kolem Litoměřic. Proto ke dni 20. 2. 2009 došlo ke změně sídla žalobce z Litoměřic do Prahy, protože i činnost žalobce je přenášena do Prahy.

[6] Není pravdou, že zaměstnanci žalobce vykonávají svoji činnost výhradně v Litoměřicích. U části zaměstnanců bylo opraveno místo výkonu práce v dodatečném daňovém přiznání za r. 2014. Nyní má žalobce evidováno 6 zaměstnanců a u tří z nich je místem výkonu práce Praha a tři jej mají v Litoměřicích.

[7] Veškeré účetnictví společnosti je uloženo v Praze. V případě jakýchkoli místních šetření nebo podání vysvětlení u správce daně bude žalobce žádat o setkání v Praze, jelikož zde většinu pracovního týdne působí jednatelé žalobce. Nelze tedy hovořit o tom, že by delegací místní příslušnosti došlo k hospodárnější správě daní.

[8] Provedením delegace místní příslušnosti bude poškozeno i obchodní jméno žalobce, jelikož na něj může být ze strany obchodních partnerů nahlíženo jako na subjekt, který si neplní své daňové povinnosti.

[9] Z napadeného rozhodnutí není patrné, v čem bude správa daně po přenesení místní příslušnosti účelnější. Tvzení o účelnosti musí být podloženo tak, aby účelnost delegace byla nepochybná. Pouhý výčet jednotlivých faktů nemůže založit domněnku neefektivní a nevhodné správy daní. Žalovaný v rozhodnutí musí uvést, v čem bude správa daní účelnější. Žalobce si veškeré povinnosti vyplývající ze správy daní doposud bez problémů plnil.

[10] Rozhodnutím o delegaci místní příslušnosti je zasaženo do práv daňového subjektu, např. ve smyslu § 5 odst. 3 a § 6 odst. 2 daňového řádu. Daňový subjekt musí být přezkoumatelně seznámen s důvody rozhodnutí správce daně (z odůvodnění rozhodnutí musí být zřejmé úvahy správce daně a podklady, na základě kterých shledal návrh na delegaci opodstatněným).

[11] Delegace místní příslušnosti musí být vždy krajním řešením. Jejím cílem nemůže být zhojení nedostatku personálního zajištění dosud místně příslušného správce daně. Napadené rozhodnutí je projevem libovůle, které značně negativně zasahuje do práv žalobce. Pro rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti nebyl dán zákonný důvod. Absentuje tvrzení účelnosti delegace a sdělení, v čem bude správa daní účelnější, efektivnější a hospodárnější.

[12] Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[13] Ve vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodal, že žalobce měl možnost se k podkladům rozhodnutí vyjádřit, čehož však využil pouze částečně a povrchně. Nelze tedy nyní vyčítat správci daně, že nevyslechl jednatele žalobce.

[14] Místo bydliště jednatelů žalobce bylo důležitou skutečností pro správu daní, neboť jednatele, kterým přísluší obchodní vedení společnosti, lze s ohledem na jejich trvalý pobyt pravděpodobněji zastihnout v územní působnosti Finančního úřadu pro Ústecký kraj.

[15] Nelze souhlasit s tím, že by sídlo zapsané v obchodním rejstříku bylo skutečným sídlem. V době vydání rozhodnutí nebyla prokázána jakákoli podnikatelská aktivita v Praze.

[16] Tvrzení ohledně poškození obchodního jména je pouhou spekulací. Místní příslušnost může být delegována i na žádost daňového subjektu, není proto zřejmé, proč by jiná místní příslušnost měla žalobce poškodit.

[17] Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněné. Jednotlivá skutková zjištění popsaná v napadeném rozhodnutí naplňují ve vzájemné souvislosti podmínku účelnosti delegace. Dle zjištění dotčených správců daně se v územní působnosti tehdejšího správce daně nerealizovaly jakékoli významnější podnikatelské, ekonomické či pro správu daní jakkoli relevantní faktické činnosti žalobce. Naopak na adrese zapsané provozovny U Terezínské křižovatky ev. Č. 161, 412 01 Terezín – Nové Kopisty, kde bylo zapsáno i předchozí sídlo žalobce, se nachází prodejna stavebnin a prodejna automobilů, kde byl daňový subjekt řádně označen uvedením obchodní firmy, IČ a provozní doby a jednatel žalobce zde má i kanceláře. Žalovaným zde byl zjištěn výkon ekonomické činnosti žalobce. Centrum podnikatelské činnosti žalobce tak není v zapsaném pražském sídle, ale v okrese Litoměřice. Žalobce neprokázal, že by se těžiště jeho ekonomické činnosti přesunulo do Prahy. Žalobcem tvrzená realizace ekonomické činnosti v Praze, nevypovídá ničeho o faktickém zázemí žalobce při realizaci jeho podnikatelských aktivit.

[18] Žalobce tvrdil, že za r. 2014 vykazoval 6 zaměstnanců, z toho 3 zaměstnance s místem výkonu práce v Praze a 3 v Litoměřicích. Podle žalovaného jde o pouhé tvrzení žalobce, aniž by jej jakkoliv prokázal. Místním šetřením bylo prokázáno, že sídlo žalobce je pouze formálním sídlem a přítomnost jeho zaměstnanců v sídle žalobce prokázána nebyla.

[19] Rozhodnutím o delegaci nedochází ke změně sídla zapsaného v obchodním rejstříku, účelem je jen změna obecně stanovené místní příslušnosti správce daně z důvodu, že rejstříkové sídlo není místem, kde žalobce vykonával svoji ekonomickou činnost.

[20] Na základě výše uvedených skutečností žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

[21] V replice k vyjádření žalovaného ze dne 3. 5. 2016 žalobce především zopakoval svou argumentaci uvedenou již v podané žalobě. Dále uvedl, že místním šetřením byla prokázána pouze existence provozovny žalobce, nikoli že je stěžejním místem podnikatelské činnosti. Nelze klást k tíži žalobce, že se k tomuto obšírněji nevyjádřil, bylo povinností správce daně, aby pro své rozhodnutí získal relevantní podklady.

[22] Žalobce v místě svého sídla vyvíjí ekonomickou činnost, probíhá zde většina obchodních jednání a rovněž je zde realizováno obchodní vedení (vydávání rozhodnutí jednatelů, vnitřních předpisů, směrnic atd.). Většina zákazníků a obchodních partnerů sídlí v Praze. Žalobce je řádným podnájemcem prostor kanceláře, nikoli pouze tzv. virtuálního sídla. Sídlo žalobce je označeno na poštovní schránce při vstupu do budovy i před vstupními dveřmi do kanceláří ve 4. patře. V sídle je recepce, která zajišťuje přebírání pošty a adresa sídla je patrná i z vizitek jednatelů.

[23] Žalobce má mimo své sídlo také dvě provozovny zapsané v živnostenském rejstříku, a to v Terezíně – Nových Kopistech a v Praze 8, Pakoměřická 1775/5. Stěžejní podnikatelskou činností žalobce je poskytování spotřebitelských úvěrů a operativních pronájmů motorových vozidel, přičemž zákazníkům poskytuje též náhradní vozidla, proto je zcela nezbytné mít pro tato vozidla zajištěny parkovací prostory v Praze, zejména u provozovny na Praze 8. V sídle žalobce zapsaném v obchodním rejstříku a dále v provozovně v Praze 8, je umístěno účetnictví žalobce. Jednatelé dojíždí do Prahy, kde se zdržují většinu času. Do provozovny v Litoměřicích rovněž dojíždí, aby bylo zajištěno fungování celé společnosti. Není tedy pravdou, že by byli lépe dosažitelní v územní působnosti Finančního úřadu pro Ústecký kraj.

[24] Z protokolu ze dne 6. 5. 2015 není zřejmé, v jakou dobu byla kontrola prováděna a zda vůbec mohl být zástupce žalobce přítomen. Není zřejmé, jestli správce daně použil označený zvonek a pokusil se objektivně zjistit situaci. Místní šetření mohlo zachytit toliko konkrétní situaci. Nemohlo tedy prokázat, že se zde žalobce nenachází soustavně. Z předmětného místního šetření navíc nevyplývá, že by správce daně pátral po žalobci.

[25] Žalobce tvoří koncern s dalšími subjekty se sídlem v Praze a ze společného sídla na adrese Královská 16, Praha 1, je i koordinována činnost celého koncernu.

[26] Právní zástupci JUDr. Ivan Vávra a JUDr. Pavel Kavínek poskytují žalobci své služby. První ze jmenovaných působí jak v Litoměřicích, tak v Praze (prostřednictvím pobočky v Praze na adrese Londýnská 193/8) a druhý zástupce sídlí v Praze, s nímž žalobce dokonce sdílí kancelářské prostory. Argument správce daně ohledně sídla právního zástupce tak nemůže obstát.

[27] Místo výkonu práce zaměstnanců žalobce je zřejmé z dodatečného daňového přiznání za r. 2014, z něž plyne, že žalobce měl 6 zaměstnanců, z nichž 3 pracovali v Praze a 3 v Litoměřicích. Dodatečné daňové přiznání je oficiálním dokladem, jenž je dostatečným důkazem ohledně místa výkonu práce zaměstnanců, jenž nepřipouští žádné pochybnosti.

[28] Žalobce prokázal, že na adrese svého sídla podniká, vyvíjí zde svou obchodní a ekonomickou činnost a je zde kontaktní. Byly tak spolehlivě vyvráceny závěry žalovaného, které se opírají o neurčité výsledky místních šetření, včetně nepřipadné argumentace o bydlišti statutárních orgánů nebo o sdělení nespecifikované osoby označené jako zaměstnanec žalobce.

[29] V daném případě nebyla účelnost delegace osvědčena důkazními prostředky žalovaného, naopak došlo ke zneužití pravomoci a porušení jedné ze základních zásad správy daní vyjádřené v části první daňového řádu. Napadeným rozhodnutím bylo bez řádného zdůvodnění zasaženo do ústavně založeného práva žalobce na zákonného soudce dle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, ačkoli žalobce svým chováním ve vztahu ke správci daně nezavdal žádný důvod ke změně místní příslušnosti.

V. Posouzení věci soudem

[30] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s.ř.s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[31] Mezi účastníky řízení bylo v nyní projednávané věci sporné, zda došlo k naplnění zákonných kritérií (konkrétně kritéria účelnosti) dle § 18 odst. 1 daňového řádu, a bylo tak možné přistoupit k delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného příslušného správce daně.

[32] Podle § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu se místní příslušnost správce daně u právnické osoby řídí jejím sídlem, kterým se rozumí adresa zapsaná v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku. Problematika delegace místní příslušnosti je upravena v § 18 daňového řádu. Dle odstavce 1 tohoto ustanovení platí: *„na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejblíže společně nadřizený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.“* Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní alternativní kritéria pro delegaci, a to účelnost delegace nebo nezbytnost mimořádných odborných znalostí, kterými místně příslušný správce daně nedisponuje. V nyní posuzované věci bylo aplikováno kritérium účelnosti.

[33] Pojem „účelnost“ ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Je proto nutné, aby dostatečně zjistil skutkový stav a v jeho kontextu si následně vyložil tento pojem. Je nutné jej vykládat s ohledem na obsah základních zásad správy daní, a to zejména zásady přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti a klientského přístupu. Opodstatněným důvodem může být například skutečnost, že k reálné ekonomické činnosti daňového subjektu dochází na jiné adrese, než která je uvedena v obchodním rejstříku. Z hlediska účelnosti lze tedy přijmout závěr, že k delegaci může dojít tehdy, pokud se sídlo daňového subjektu zapsané do veřejného rejstříku liší od skutečného sídla. Zároveň je však nutno doplnit, že nemůže docházet k paušálním změnám místní příslušnosti v důsledku existence tzv. virtuálních sídel bez toho, aby se správce daně řádným způsobem neseznámil s důvody existence takových a obdobných forem sídel, neboť nikoli každá ekonomická činnost vyžaduje trvalé kancelářské či provozní prostory.

[34] V posuzované věci správní orgán při místním šetření zjistil, že žalobce má na adrese Královská 16 v Praze pouze formální sídlo. Žalovaný uvedl, že nebylo žádným způsobem prokázáno, že by žalobce v místě sídla uskutečňoval svoji ekonomickou činnost. Zde je nutno uvést, že žalobce až v replice tvrdil, že hlavní část podnikatelské činnosti žalobce se odehrává, v Praze, kde sídlí většina jeho zákazníků a obchodních partnerů a probíhá zde i většina obchodních jednání. Tato tvrzení však žalobce v řízení před žalovaným, ovšem ani v řízení před soudem nijak neprokázal. Skutková zjištění ohledně pražského sídla však nebyla jediným důvodem provedené delegace. Při dalším místním šetření bylo ověřeno, že ekonomická činnost žalobce je vykonávána na adrese původního sídla žalobce U Tereziánské

křižovatky ev. č. 161, 412 01 Terezín – Nové Kopisty (umístěna prodejna stavebnin a prodejna automobilů). V živnostenském rejstříku měl pak žalobce pro předměty podnikání *výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru* zapsány provozovny na adresách U Terezínské křižovatky ev. č. 161, 412 01 Terezín – Nové Kopisty, a Pakoměřická 1775/5, 182 00 Praha 8. U živnostenských oprávnění *Zprostředkování obchodu a služeb* a *Pronájem a půjčování věcí movitých* měl zapsánu ještě provozovnu na adrese Litoměřice, Předměstí, Želetická 176, 412 01 Litoměřice. Dle přílohy k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2014, založeného ve správním spise, jsou místem výkonu práce zaměstnanců žalobce Litoměřice. Místo trvalého bydliště obou jednatelů a společníků jsou v okrese L. na adrese P. 73, T., resp. u druhého z nich na adrese M. 1619/48, P. Tyto okolnosti žalobce nerozporoval. S ohledem na samotný obsah předmětu činnosti žalobce, kterým je mj. truhlářství, podlahářství, kamenictví, je zcela logické, že tyto činnosti nemohou probíhat v administrativním sídle žalobce, tj. v pronajaté kanceláři v budově nacházející se v centru hlavního města Prahy.

[35] Žalobce však v podané žalobě přesto namítal, že v daném případě nedošlo k naplnění zákonného kritéria účelnosti pro delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní, jelikož jeho sídlo zapsané v obchodním rejstříku je místem, kde vyvíjí ekonomickou činnost, realizuje vedení společnosti a má zde uloženy také účetní doklady. Dle žalobce proto mělo být jeho daňovým sídlem ve smyslu § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu toto sídlo zapsané v obchodním (veřejném) rejstříku.

[36] Takto předestřené argumentaci žalobce však soud nepřisvědčil. V souladu se závěry, ke kterým soud dospěl napříč soudními odděleními již ve své předchozí rozhodovací činnosti (k tomu srovnej např. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 17. 8. 2016, č. j. 62 Af 60/2015-37, ze dne 11. 7. 2016, č. j. 30 Af 44/2014-30, či ze dne 27. 7. 2017, č. j. 29 Af 96/2015-62, všechny dostupné na www.nssoud.cz), je při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní dle § 18 odst. 1 daňového řádu podstatné právě místo reálného každodenního chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti (podnikání). Uvedený závěr krajského soudu přitom potvrdil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 230/2016-18, publ. pod č. 3486/2016 Sb. NSS, rovněž dostupném na www.nssoud.cz, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil následující závěr: „*Správní orgán rozhodující o delegaci místní příslušnosti správce daně z důvodu účelnosti (§ 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) zkoumá zejména, zda realizace podnikatelských aktivit probíhá v místě formálního sídla daňového subjektu, v místě jeho provozovny či jinde, resp. o jaký druh podnikatelských aktivit se jedná.*“

[37] V daném případě je tak rozhodnou právě skutečnost, kterou ani sám žalobce ve správním řízení nerozporoval (dále viz výklad v bodě 50), že každodenní chod jeho podnikatelské činnosti je zajišťován zaměstnanci v provozovnách žalobce v Ústeckém kraji. Pokud pak žalobce v podané žalobě upozorňoval na to, že v místě jeho formálního sídla probíhají schůzky s obchodními partnery a jsou zde vypracovávány vnitřní předpisy, lze dle soudu s těmito tvrzeními souhlasit do té míry, že případné obchodní aktivity v sídle v Praze mohou mít své opodstatnění z hlediska celkového úspěchu žalobcova podnikání. To však nic nemění na skutečnosti, že z ničeho, čím by žalobce argumentoval, neplyne, že by kdekoli jinde než právě ve svých provozovnách v Ústeckém kraji, a to především na adrese

U Terezínské křižovatky ev. č. 161, 412 01 Terezín – Nové Kopisty, probíhal reálný každodenní chod podnikatelské činnosti žalobce zajišťovaný jeho zaměstnanci. Na tomto místě soud opětovně připomíná, že předmětem a reálnou náplní ekonomické činnosti žalobce je truhlářství, kamenictví či výroba, obchod a služby. S ohledem na výše uvedené judikatorní závěry tedy nelze přijmout argumentaci žalobce ztotožňující místo skutečného výkonu jeho podnikatelské činnosti s místem administrativního sídla v Praze.

[38] Je třeba připomenout, že smyslem institutu delegace místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně je zajištění efektivity a hospodárnosti správy daní tam, kde existuje předpoklad, že jiný příslušný správce daně bude schopen zajišťovat správu daní daňového subjektu s menšími náklady a efektivněji. V nyní posuzovaném případě je přitom nesporné, že sídlo žalobce zapsané ve veřejném rejstříku se sice nachází na konkrétní adrese v Praze, avšak provozovny, v nichž probíhá reálná ekonomická činnost žalobce (např. kamenictví, truhlářství a další), se převážně nacházejí v Ústeckém kraji. Právě místo reálného každodenního chodu a činnosti daňového subjektu je ovšem při rozhodování o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní podstatné. Je totiž žádoucí a účelné, aby správu daní prováděl právě ten finanční úřad, v jehož obvodu je tato činnost *de facto* vykonávána. V této souvislosti nebylo možné ani osvědčit provozování majoritní podnikatelské a obchodní činnosti žalobce na druhé z jeho provozoven v Praze, a to Praha 8, Pakoměřická 1775/5, neboť žalobce ani u této adresy neprokázal výkon většinové podnikatelské a obchodní činnosti. Na uvedené adrese se nachází rodinný dům, jehož vlastníkem je společnost Nakano a.s., přitom na adrese sídlí dle veřejných zdrojů dalších 26 právnických osob. Pokud žalobce uváděl, že nyní je stěžejním jeho činnost - poskytování spotřebitelských úvěrů a operativních pronájmů motorových vozidel, přičemž k této činnosti poskytuje zákazníkům i náhradní vozidla, pro které musí mít zajištěny parkovací prostory (zejména u provozovny na Praze 8, Pakoměřická 1775/5), pak není zcela jasné, jak tato informace souvisí s jinak žalobcem tvrzenou realizací obchodního vedení společnosti pouze z rejstříkového (virtuálního) sídla. Ostatně žalobce neprokázal (ani tak nehodlal učinit), že v provozovně v Praze 8 je vykonávána jeho většinová podnikatelská a obchodní činnost, a že se zde nachází sídlo žalobce.

[39] Vzhledem k tomu, že žalobce nečinil sporným, že k realizaci jeho podnikatelských aktivit dochází v provozovnách v Ústeckém kraji, soud tak pokládá kritérium účelnosti v daném případě za naplněné. Neshledal proto ani důvod přistupovat v soudním řízení k provádění dokazování žalobcem předloženými listinnými důkazy uvedenými v replice (kopie podnájemní smlouvy, fotodokumentace označení sídla, kopie interních předpisů žalobce vydaných v Praze a rámcových smluv o operativním leasingu uzavřených v Praze, kopie poštovních zásilek, kopie vizitek jednatelů). S ohledem na žalobcem zvolenou argumentaci v podané žalobě, v níž zdůrazňoval především význam formálního sídla, soud uvádí, že delegací místní příslušnosti správce daně nejsou nijak dotčeny možné aktivity žalobce co do výběru místa pro organizování schůzek s obchodními partnery, uzavírání smluv, vydávání interních předpisů, a tedy ani případný obchodní význam jeho „*pražských adres*“. Žalobci tedy v daném případě nic nebrání v tom, aby ponechal formální sídlo zapsané v obchodním rejstříku na adrese Královská 1081/16, Praha 1, a to i s ohledem na tvrzenou koordinaci celé skupiny subjektů z této adresy, nebo aby uváděl adresu sídla na vizitkách svých jednatelů. Z hlediska hospodárního fungování a výkonu daňové správy je však zásadní, aby „*daňové sídlo*“ žalobce představovalo místo provozu, kde může ze strany daňové správy

docházet k případnému uskutečňování místních šetření, daňových kontrol, bezprostřednímu kontaktu s daňovým subjektem a ověřování skutečností v reálném provozu a výkonu podnikatelské činnosti.

[40] Soud se neztotožnil s námitkami žalobce proti úřednímu záznamu o provedeném místním šetření dne 28. 1. 2015 (úřední záznam č. j. 306021/15/2507-60562-507114), ani nepřisvědčil námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Z úředního záznamu je zřejmý průběh místního šetření a jsou v něm zachyceny zjištěné skutečnosti (včetně pořízené fotodokumentace). Stejně tak z úředního záznamu ze dne 6. 5. 2015 o provedeném místním šetření dne 29. 4. 2015 je zřejmý průběh místního šetření a jsou v něm zachyceny zjištěné skutečnosti (včetně pořízené fotodokumentace). V úředním záznamu sice absentuje časový údaj o tom, v jakém konkrétním časovém úseku bylo místní šetření na adrese v Praze, Králodvorská 1081/16, prováděno, avšak toto dílčí pochybení procesního rázu nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Na výsledku daného případu pak nemohly nic změnit ani námitky žalobce, že úřední osoby prováděly šetření pouze v prostorách chodby, bez toho aby použily označený zvonek. Jak již bylo uvedeno výše, žalovaný v dané věci nezpochybňoval žalobcem učiněný výběr místa formálního sídla zapsaného ve veřejném rejstříku (zde na konkrétní adrese v administrativní budově v Praze), kde skutečně může docházet k organizování schůzek s obchodními partnery či k uzavírání smluv. V daném případě není sporné, že obchodní společnost KAVINEK & partneři, v.o.s., advokátní kancelář, poskytuje žalobci (stejně jako jiným daňovým subjektům) na základě smlouvy o podnájmu kancelářské prostory. Z hlediska daňové správy a jejího efektivního výkonu je však zásadní, kde probíhá reálný výkon podnikatelské činnosti žalobce, přičemž žalobce sám nečiní sporným, že se tak děje v jeho provozovnách, které se nacházejí především v působnosti Finančního úřadu pro Ústecký kraj.

[41] Z týchž důvodů neobstojí ani námitky žalobce směřující proti úřednímu záznamu o konání místního šetření dne 28. 1. 2015 na adrese provozovny U Terezínské křižovatky ev. č. 161, 412 01 Terežín – Nové Kopisty. Je však možno žalobci přisvědčit do té míry, že v případě tohoto úředního záznamu je na místě významně pochybovat o relevantnosti a důkazní hodnotě tohoto místního šetření, neboť v něm absentuje označení konkrétního zaměstnance, s nímž pracovníci správce daně na místě komunikovali a jenž jim sdělil, že jednatel je k dispozici v kanceláři. Na druhou stranu z pořízených fotografií na obou provozovnách žalobce je zřejmý provozovatel, provozní doby a odpovědná osoba. V situaci, kdy žalobce následně nečinil sporným, že na těchto provozovnách a v tomto místě dochází k reálnému výkonu jeho podnikatelské činnosti, jedná se rovněž o procesní pochybení nemající žádný vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí.

[42] Pokud pak žalobce v této souvislosti zpochybňoval také závěry žalovaného o tom, kde se nacházejí účetní doklady žalobce, soud konstatuje, že tato okolnost představuje pouze podpůrný argument ze strany žalovaného; navíc s ohledem na současné technické možnosti komunikace (včetně elektronické komunikace) umožňující bez problémů překonávat vzdálenosti mezi reálným místem fyzického uložení dokumentů a sídlem správce daně, je nerozhodné, v jakém místě se účetní doklady fyzicky nacházejí.

[43] Považoval-li dále žalobce za absurdní argumentaci žalovaného vyvozující důvodnost delegace místní příslušnosti správce daně ze skutečnosti, že také oba jednatele žalobce mají

trvalý pobyt v Ústeckém kraji, soud k tomu uvádí, že žalovaný tyto skutečnosti opět užil toliko jako podpůrnou argumentaci, svědčící o návaznosti aktivit žalobce a jeho podnikatelské činnosti na území Ústeckého kraje (z toho důvodu soud nepovažoval za účelné provádět žalobcem navrhované důkazy výpisem ze stránek www.firmy.cz). Snadná zastížitelnost jednatelů žalobce přitom představuje důležitou okolnost z hlediska účelné správy daní, takže ani v tomto ohledu nelze žalovanému ničeho vytknout.

[44] Lze shrnout, že jednotlivě či samostatně by skutečnosti, na základě kterých žalovaný rozhodl, nemusely vést k závěru o delegaci místní příslušnosti, nicméně ve svém souhrnu tvoří dostatečný skutkový podklad pro žalobcem nevyvrácený závěr žalovaného, že *„těžiště podnikatelské činnosti daňového subjektu je soustředěno v působnosti Finančního úřadu pro Ústecký kraj“*. Žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelným způsobem uvedl stěžejní i podpůrné důvody, které ho vedly k rozhodnutí, že správa daní bude účelnější prostřednictvím Finančního úřadu pro Ústecký kraj. Soud se s tímto závěrem ztotožnil.

[45] K namítanému zneužití pravomoci správce daně soud konstatuje, že není podmínkou, aby správce daně přistoupil k delegaci, resp. k podání podnětu k delegaci, až poté, co v rámci správy daní budou na straně daňového subjektu zjištěny nedostatky, jiné obtíže či neposkytování součinnosti ze strany daňových subjektů. Skutečnost, že si žalobce vždy řádně plnil daňové povinnosti, je z hlediska delegace irelevantní. Z hlediska efektivity a hospodárnosti správy daní v daném případě bylo kritérium účelnosti delegace místní příslušnosti na Finanční úřad pro Ústecký kraj naplněno, a tedy nemohlo dojít ani k namítanému zneužití pravomoci správce daně.

[46] Delegace místní příslušnosti z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Ústecký kraj sledovala zcela legitimní cíl, a to zjednodušit a zefektivnit komunikaci mezi správcem daně a žalobcem, resp. umožnit správci daně nadanému znalostí místních poměrů např. provádět efektivněji místní šetření či daňovou kontrolu. Je zcela logické, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě formálního sídla žalobce. Ze zjištěného skutkového stavu je zřejmé, že mimo adresu formálního sídla je žalobce vázán k nově určenému správci daně okolnostmi mající úzký vztah ke správě daní.

[47] Zde je nutno zopakovat, že žalobce není (a to ani do budoucna) nijak krácen na svém právu určit si sídlo dle vlastní volby. Na jeho sídle se totiž provedenou delegací ničeho nemění, pouze je ke správě některých daní příslušný jiný správce daně. Současně nelze dovodit, že by existovalo právo daňového subjektu „na volbu správce daně“. Určení příslušného správce daně je pouhým důsledkem volby sídla daňového subjektu, plynoucím ze znění daňového řádu, přičemž jedním ze zákonných pravidel je též možnost delegace místní příslušnosti. Nelze tak extrahovat ani žádné legitimní očekávání žalobce v tomto ohledu.

[48] Rovněž námitka poškození obchodního jména je z tohoto pohledu jen spekulativní. Samotný fakt přenesení místní příslušnosti žádným způsobem nepředjímá nezákonný postup ze strany daňového subjektu. Důvody k delegaci jsou „účelnost“ a „potřeba mimořádných odborných znalostí“.

[49] Žalobce v žalobě rovněž uváděl, že plánuje změnu názvu společnosti na Autoleasing Horejsk s.r.o., což bude v době rozhodování soudu o této věci již zapsáno v obchodním rejstříku. Tato změna měla dle žalobce doložit, že jeho činnost není omezena jen na Litoměřice a okolí, a dále že je činnost žalobce přenášena do Prahy. Soud k tomu uvádí, že k datu rozhodování ověřoval existenci žalobce v obchodním rejstříku, přičemž jeho název zůstal již od 28. 8. 1992 dosud nezměněn (Autoleasing Litoměřice spol. s r.o.).

[50] Dále žalobce brojil proti tvrzení žalovaného, že zaměstnanci žalobce vykonávají svoji činnost výhradně v Litoměřicích. Tato argumentace není dle žalobce pravdivá, neboť podle dodatečného daňového přiznání za rok 2014 má žalobce evidovaných 6 zaměstnanců, přičemž 3 z nich mají místo výkonu práce v Praze a další 3 v Litoměřicích. K tomu soud ze správního spisu zjistil, že je v něm založeno Vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za r. 2014, v jehož povinné Příloze č. 1 potvrdil žalobce 6 zaměstnanců s výkonem práce v Litoměřicích. Teprve v žalobě žalobce tvrdil, že místo výkonu práce bylo u části zaměstnanců opraveno v dodatečném daňovém přiznání za r. 2014 tak, že má 6 zaměstnanců a z nich nyní 3 zaměstnanci mají místo výkonu práce v Praze a 3 v Litoměřicích. K uvedenému pak soud doplňuje, že ačkoliv je dodatečné daňové přiznání oficiálním dokladem, jak namítal žalobce, stále se jedná o vyjádření či tvrzení žalobce. Pouhé tvrzení žalobce však nemůže prokázat, že tomu tak skutečně fakticky bylo. Jak vyplynulo z provedeného místního šetření, sídlo žalobce je jen sídlem formálním, přičemž přítomnost jeho zaměstnanců v sídle žalobce nebyla prokázána.

[51] Pokud žalobce namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí má obsahovat náležitosti ve smyslu § 102 odst. 4 daňového řádu, a že tyto zákonné náležitosti rozhodnutí žalovaného neobsahuje, pak neupřesnil, o jaké konkrétní nedostatky se má jednat. Za této situace se nemůže k nekonkrétní námitce blíže vyjádřit ani soud a může tak v obecné rovině pouze potvrdit, že napadené rozhodnutí obsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti.

[52] K námitkám nově uplatněným v replice ze dne 3. 5. 2016, např. ohledně porušení práva na zákonného soudce, soud pro jejich opožděnost nepřihlížel. Dne 26. 10. 2015 totiž uplynula lhůta podle § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s., v níž lze žalobu rozšířit o další žalobní body.

[53] Na závěr lze podotknout, že zdejší soud se již zabýval obdobnou věcí, a to sice přezkumem zákonnosti delegace místní příslušnosti u společnosti *S.T.K. Litoměřice s.r.o.* se sídlem na adrese Královdvorská 16, Praha 1, která je v osobě jednatele personálně propojena s nynějším žalobcem. Soud v rozsudku ze dne 16. 2. 2017, č. j. 30 Af 101/2015-67, dospěl na podkladě obdobného skutkového stavu k závěru, že delegace místní příslušnosti byla ze strany žalovaného v pořádku. Rozsudek zdejšího soudu potvrdil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 5. 2017, č. j. 4 Afs 57/2017-43. V něm uvedl, že „*místem realizace podnikatelských aktivit přitom primárně není místo, odkud dochází k obchodnímu vedení společnosti statutárním orgánem, jak nastínila stěžovatelka ve své kasační stížnosti, nýbrž místo, kde dochází k reálnému každodennímu chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti. Právě tato okolnost totiž nejlépe svědčí o účelnosti delegace podle § 18 daňového řádu ve vztahu k plnění vzájemných práv a povinností mezi správcem daně a daňovým subjektem. Kromě toho, daňový subjekt může s ohledem na současný technologický stav komunikačních prostředků změnit místo svého obchodního vedení relativně snadno, zatímco*

místo každodenního podnikání, zvláště pokud spočívá v technicky náročnějších činnostech a vyžaduje tak náročnější zázemí, lze považovat za stálejší.“ Dále poukázal na to, že „v posuzované věci tedy nebylo relevantní, zda stěžovatelka vykonává nějaké činnosti na adrese svého sídla v Praze, popřípadě, o jaké činnosti se jedná. Je totiž zřejmé, že se nemůže jednat o každodenní činnost v rámci předmětu jejího podnikání.“ Za další podstatné okolnosti považoval to, že žádný ze zaměstnanců neměl dle přílohy č. 1 k vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti místo výkonu práce v Praze a že v místě sídla bylo ke dni 29. 4. 2015 přihláшено dalších 40 daňových subjektů. Závěry Nejvyššího správního soudu jsou plně aplikovatelné i na nyní projednávanou věc a zdejší soud nemá důvod se od nich odchýlit.

VI. Závěr a náklady řízení

[54] Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

[55] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně žalovaný o jejich náhradu ani nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. října 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B. Z.